

Pancsolás

Akár törölköző nyomán a bőr,
nap nap után kopik le rólad,
s néha szórakozottan elmatatsz
a felgyülemlett hámsejteken.

Ha elég jól kiáztál, galacsint
is gyúrhatsz az elhalt anyagból,
de ha túl hosszan gyúrod, szürke lesz
összetapasztva a tiszta bőr.

Kezeid között így hámlanak le
nagymosás után a másnapok,
és az irhád már egyre vékonyabb,
kibukkan itt-ott a hús, a csont.

pátosz vs. irónia

elrontja folyton versem a pátosz,
át kell állni hát a másik párthoz,
vallani nem jó a vers ha fölsír,
ha tömi a fület mint a fülzsír.

kínomat hát kínrímekbe oltom,
s nem nyerek, nem veszítek a bolton:
rontja most versem az irónia,
sose lesz boldog az író fia.

Számadás

Huszonhat éve nyomja testem a léggör
súlya. Majdnem azt írtam, huszonhét,
pedig nem is. Hétegészhatvankilencszáz
ad kilométernyi levegőoszlop.

Ha felugrok, úgy ezer centire emelkedik
el talpam a talajtól. Ha felhúzom a lábam,
kábé ezerötszáz, de az nem számít.
Egy gével ránt vissza magához a Föld

némi hezitálás után. Állítólag ez a holtpont.
Tetőtérben lakom, a negyediken, mégsem
jutottam közelebb fikarcnyit sem a teremtőhöz.

De legalább a galambok itt húznak el a fejem
fölött. Valahogy mégis jobban kedvelem a gerléket,
szerintem ők sose piszkítanak a tetőablakra.

ad notam sz. j.-áttételek a nagy galeristához

kedves grendel,
baj van a grunddal,
nemecek elment,
boka meg rugdal.

nyammog az egylet
gitt helyett sliccen,
a többől egy lett,
az meg nem viccel.

maradt e téren
még vörös inges,
janó gerébbel
szüntelen klikkel.

kedves el író,
fele se móka,
kevés eszkimó,
de túl sok fóka.

